

Taust fra Psykologforeningen

Hvorfor er Psykologforeningen så stille om den tjenesten som har brakt psykologisk kunnskap ut i kommunene og inn der folk bor, lærer og lever, i over sytti år?

TEKST

Rikke Marie Mjøen

PUBLISERT 5. november 2014

PPT

Det er flott at Psykologforeningen har forebyggende arbeid for barn og unge som et satsingsfelt, at det satses på kommunene, og at det bevilges penger til dette. Men kunne ikke Psykologforeningen i en liten bisetning, sånn inn imellom og i tverrfaglighetens navn, nevnt PPT (Pedagogisk-psykologisk tjeneste) som en instans med psykologer tilsatt, en instans som faktisk i uminnelige tider har bedrevet og bedriver forebyggende og tverrfaglig arbeid i kommunene.

Vi driver med kursing og systemarbeid og foreldresnakking og barselgrupper og veiledning til lærere og assistenter og foreldre og individuell utredning og oppfølging av barn og er med i oppvekstteam og andre team og holder på og holder på. Og vi vet at utvikling og evne til læring henger tett sammen med psykisk helse.

Vi er en eneste stor tverrfaglig gjeng som samarbeider på kryss og tvers og opp og ned. Til skoler og barnehager og Bupper og Buffetater og Statpedder og heim til folk. Konsulterer og konkluderer og spør og graver. Vi er i klasser og grupper og avdelinger og på lærerrom og ser og leiker og leser og gir noen lure råd og kanskje noen ikke så lure, men da får vi også vite det. Og rett som det er gjør vi en helt utrolig god jobb.

Vi er en ressurs for barns psykiske helse. Og vi som er psykologer her, vi er psykologer hele tiden, også i denne tjenesten. Og innimellom så syns vi det er rart at det skal bygges opp helt nye tjenester som liksom skal være løsrevet fra alt det der med spesialundervisning eller spesiell hjelp til barn som av en eller annen grunn ikke utvikler seg eller oppfører seg eller lærer slik det blir forventet at de skal. For oss er det rart at PP-tjenesten, som er lovpålagt å gi kommunen sakkyndige råd om hva de må gjøre for å sørge for at unger får en god nok læring og utvikling, og som er godt kvalifisert til å gjøre det, nesten ikke blir nevnt i den opptrappingen av arbeidet med forebygging i kommunene som nå er på gang.

Men en kan jo ikke få alt. Vi får glede oss over et variert og utfordrende arbeid med store muligheter til å bedrive psykologarbeid enten vi utreder, underviser, veileder, konsulterer eller snakker lavt sammen med en liten gutt som lurer på hvordan en plomme egentlig smaker, og som meget godt vet at det var Columbus som oppdaget nordlyset.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 11, 2014, side

TEKST

Rikke Marie Mjøen, Psykolog PPT for Midt-Ryfylke Strand kommune